

ΤΟ ΣΥΡΑΚΟΝ

μέλανος χάρτου κεκομμένου. Είχα ήδη παρατηρήσει εις Μονφωκόν όποια σχήματα παραδόξως φανταστικά αποδίδει ό θάνατος εις τούς Ίππους· είνε αναμφιβόλως τό ζώνον, ούτινος τό πτώμα προξενεί τήν θλιβερωτέραν εντύπωσιν. Δέν υπήρξεν άλλως τε αυτό τό μόνον θύμα· δεκατέσσαρες Ίπποι έμειναν κατά τήν ημέραν εκείνην νεκροί εις τήν παλαιστραν· εις μόνον ταύρος εφόνευσε πέντε.

Ό πικαδόρ επανήλθεν επιβαίνων νέου Ίππου και επηκολούθησαν επιθέσεις τινές κατά τό μάλλον και ήττον επιτυχεῖς. Άλλ' ό ταύρος ήρχιζεν ήδη νά κουράζεται και ή μανία του κατηνάζετο προσήλθον τότε οι βαρδιμυλιέροι με τά βέλη των τά κεκοσμημένα δια χαρτίων, και μετ' ολίγον ό τράχηλος του ταύρου εκοσμήθη δια ζώνης αποτελουμένης εξ αυτών, εμπηγνυομένων βαθύτερον εις τάς σάρκας του, καθόσον προσεπάθει σειόμενος ν' απαλλαγή αυτών. Είς μικρόσωμος βαρδιμυλιέρο ονόματι Μαχαρών επήγγυε τά βέλη του μετά πολλής ευστοχίας και τόλμης και ενίοτε μάλιστα εξετέλει όρχηστικήν περιστροφήν ποιήν ή αποσυρθή, διό σφόδρα χειροκροτεῖτο. Ότε ό ταύρος εδέχθη επτά ή οκτώ τοιαύτα σημαιοφόρα βέλη, ών ή αιχμή διέσχισε τό δέρμα του, ό δέ χάρτης ήρθει περι τά ότά του, ήρχιζε νά τρέχη τήδε κακείσε, εκφέρων φρικτούς μυκηθμούς. Τό μέλαν ρύγχος του ελεύκαζεν εκ του άφρου, εν τή μανιώδει του δε

παραφορά τοιαύτα κατήνεγκε κτυπήματα δια των κεράτων του κατά μιάς των θυρών, ώστε τήν απέσπασεν εκ των στροφίγγων της. Οι ξυλουργοί οι παρακολουθούντες αγρόπνως τά κινήματά του επανέθεσαν εν τώ άμα τό φύλλον της θύρας εις τήν θέσιν του. Είς τσοῦλο τόν προσείλκυσεν εις άλλο μέρος, κατεδιώχθη δε τόσον σφοδρώς, ώστε μόλις επρόφθασε νά πηδήση άνωθεν των σανίδων. Οι εύρισκόμενοι εντός του περιβόλου επήδησαν τότε μετά θαυμαστής γοργότητος εντός της κονίστρας, ό δε ταύρος εισήλθε πάλιν εις αυτήν δι' ετέρας θύρας διωκόμενος δια ραβδισμών και δια των κινήματων των πύλων των θεατών της πρώτης σειράς.

Οι πικαδόρες απεσύρθησαν αφήσαντες ελεύθερον τό στάδιον εις τόν εσπάδα Χουάν Παστόρ, όστις εχαιρέτησε τό θεωρεῖον του δημαρχείου και εξήτησε τήν άδειαν νά φονεύση τόν ταύρον· της άδείας χορηγηθείσης, έρριψεν εις τόν άέρα τήν πύλον του, ώστε ήθελε νά δηλώση ότι έμελλε νά διακυβεύση τό είναι του και εβάδισε κατά του ταύρου με ήθος αποφασιστικόν, κρύπτων τό ξίφος υπό τάς ερυθράς πτυγές της μουλέτας.

Ό εσπάδα περιέστρεψε πολλάκις τό ερυθρόν ύφασμα, εφ' ου ό ταύρος εφώρμα τυφλώς· μία μόνη κίνησης του σώματος ήρει αυτώ όπως αποφυγή τήν όρμήν του αγρίου ζωου, τό όποιον επανελάμβανε τήν εφοδον, καταφέρον μανιώδη κτυπήματα δια των κεράτων κατά του ελαφροῦ πα-